

LYCIAN WAY TURKIJE

ZUIDERHUIS
MAART 2024

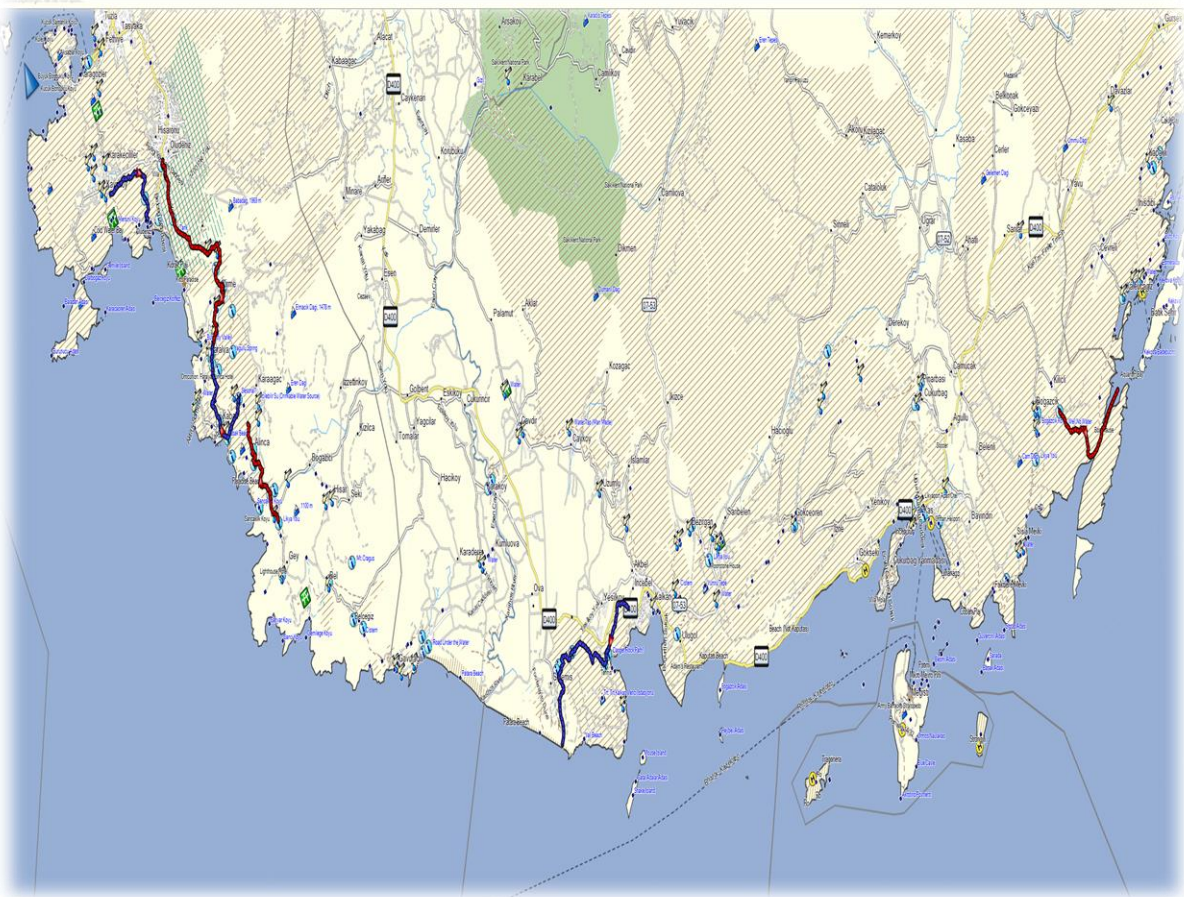
REISBESCHRIJVING

De Lycische kust wordt gekenmerkt door groene heuvels, steil uit de zee oprijzende bergen, goudgele smalle zandstranden, idyllische baaien en de prachtig blauwe tinten van de zee. Ten tijde van de Grieken en Romeinen was Lycië een rijk en dicht bevolkt gebied. Nu is het er vooral genieten van de ongerepte natuur.

Tussen Ölüdeniz (nabij Fethiye) en Geyikbayırı (ongeveer 20 km van Antalya) loopt de ‘Lycian Way’, het eerste langeafstandspad van Turkije en één van de mooiste wandelpaden ter wereld. In 29 etappes wordt ongeveer 540 km afgelegd. Zuiderhuis werkte een 8-daagse wandelreis uit langs de mooiste en meest interessante plaatsjes langs het Westelijke deel van het langeafstandspad. We wandelen langs pittoreske authentieke dorpjes, kleurrijke velden en enkele van de mooiste stranden en baaien van Turkije. We volgen oude Griekse en Romeinse paden langs de grillige kust, wandelen over geitenpaadjes door de bossen en dalen geregeld af naar een afgelegen baai voor een frisse duik in de azuurblauwe zee. Onderweg houden we halt bij restanten van de oude Lycische cultuur (verlaten dorpen, graftombes, ruïnes van Patara, ...) en brengen we een bezoek aan de archeologische site van Xanthos, de hoofdstad van het oude Lycië en bekend om zijn grafmonumenten en overblijfselen van een Romeins theater.

Dagelijks hebben we fantastische zichten over de Middellandse Zee, staan we versteld van de schoonheid van dit stukje Turkije en genieten we van de rust, ver weg van het massatoerisme.

Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die we hebben gedaan.

DEELNEMERS

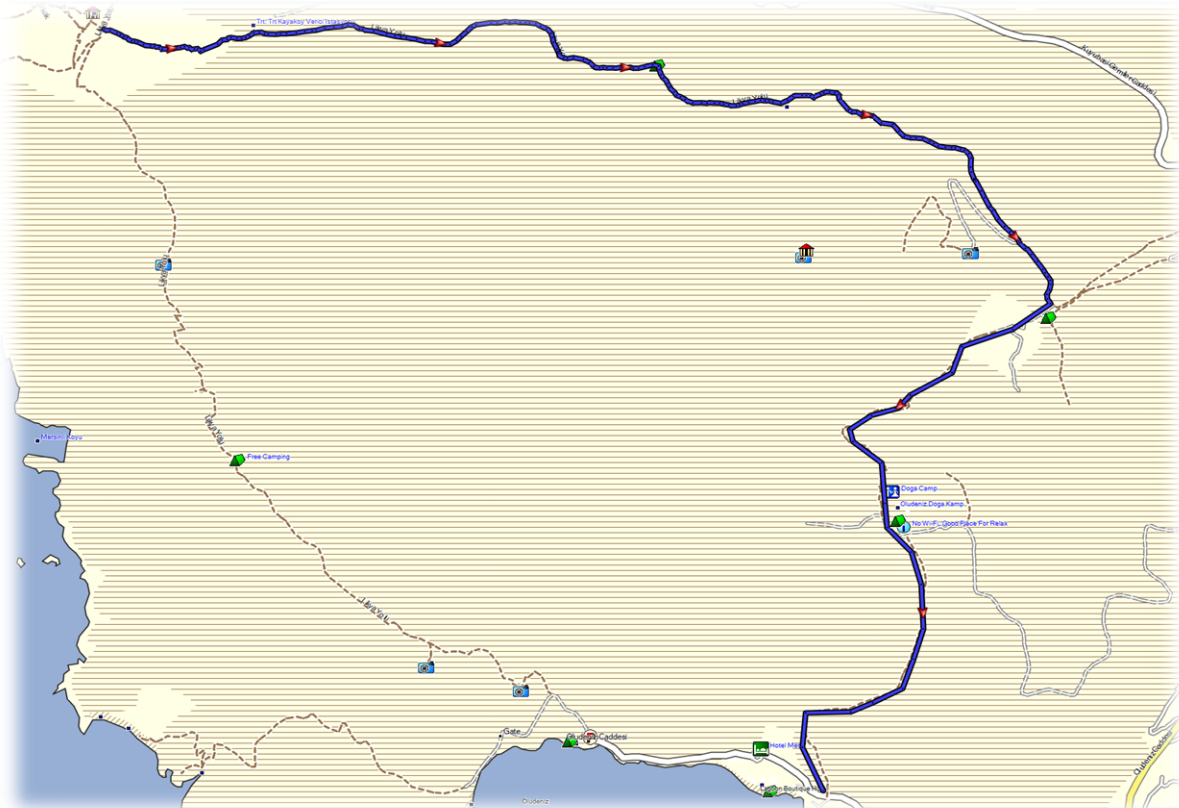

Vlnr : Geroen Seaux (Ardoois), Dominique Callewaert (Sint-Agatha-Berchem), Geert Devoldere (Zwevegem), Marleen Maes (Zwevegem), Greet Stijfhals (Elsene), Hilde Van Bruwaene (Ardoois), Ludwig D'Haese (reisleader – Merchtem), Rik Penninck (Erpe-Mere), Christine Pennewaert (Erpe-Mere) en Orhan Yilmaz (Turkse gids).

Zondag 2 maart 2024

Van : Kayakoy
Naar : Oludeniz
Afstand : 8 km
Stijgen : 200 m
Dalen : 300 m
Duur : 3 uur

We verblijven de eerste twee nachten in een kleinschalig hotelletje in de buurt van het dorpje Kayakoy.

Het is een vrij simpel hotel dat wel nogal afgelegen is.

Voor we onze wandeling aanvatten brengen we een bezoek aan de haven en de stad. Fethiye is gelegen tussen Marmiris en Antalya, het heeft circa 45.000 inwoners en is een middelgrote

badplaats. Ten opzichte van andere vakantiebestemmingen in Turkije, onderscheidt Fethiye zich met name dankzij de schitterende natuur in de omgeving. Rond Fethiye ligt namelijk het Taurusgebergte. Een natuurgebied dat bestaat uit rijk begroeide bergen met een hoogte van wel 2000 meter. Het Taurusgebergte is een prachtig gebied voor natuurliefhebbers.

Het Taurusgebergte staat namelijk bekend om de vele bloemen. Naast de vele dennenbomen, vind je in de bossen ook veel tijm, laurier en pijnbomen. Dit zorgt vaak voor een lekkere geur in de omgeving.

Het is plezant rondslechteren in de overdekte en de niet overdekte markt van het stadje. De vissen kijken jou aan met ogen om door jou gekocht te worden.

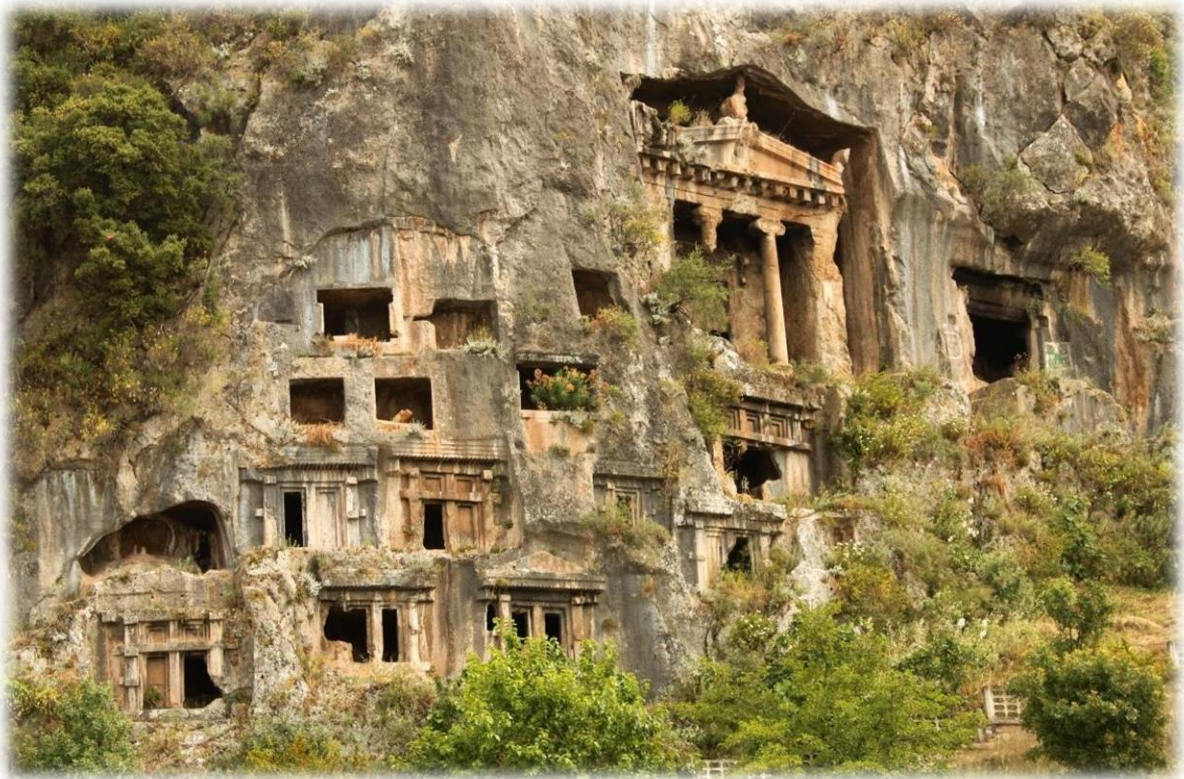
Ditmaal heb ik ze niet gezien maar op eerdere bezoeken aan de stad heb ik al meermaals, in de haven een zeeschildpad gezien. De Caretta - Caretta (de naam van de schildpad is inderdaad twee keer Caretta) of de "onechte karetschildpad" is een van de grootste soorten zeeschildpadden. Het is een zeer bijzonder dier dat helaas zeldzaam is geworden. Het is een van de weinige zeeschildpadsoorten die is overgebleven en hun grootte is indrukwekkend, ze

hebben één meter doorsnede. Het zijn schildpadden die ver voor de prehistorische tijd al leefden en die vooral in de Middellandse zee voorkomen.

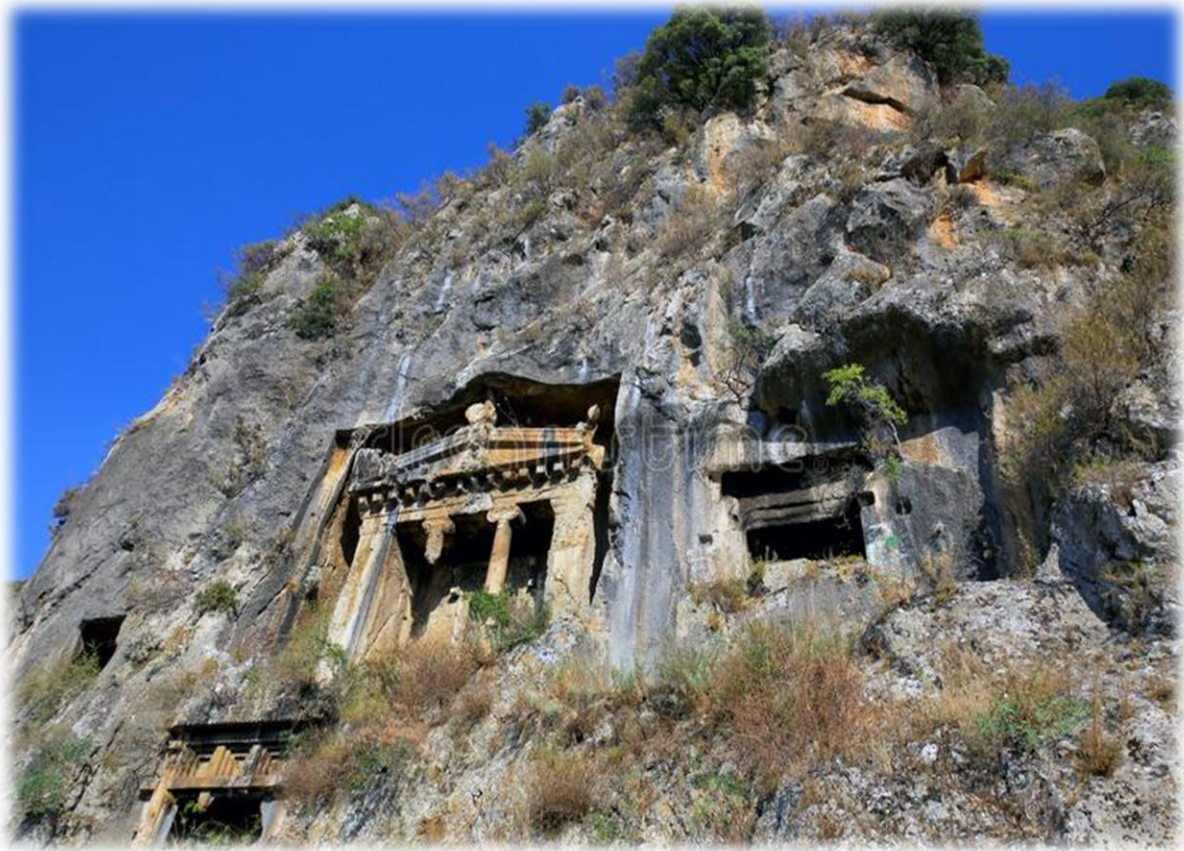

Onderweg houden we even halt om de stad van bovenaf te bekijken.

Vervolgens brengen we een bezoek aan de rots tombes, uitgehouwen in de rotswand op een heuvel boven de stad Fethiye. Deze goed bewaard gebleven graven zijn gemakkelijk

bereikbaar vanuit de stad, aangezien de oude Lyciërs er de voorkeur aan gaven om met hun overledenen in de buurt te wonen. Van aan het bovenste graf hebben we een mooi zicht op de stad en zijn kust.

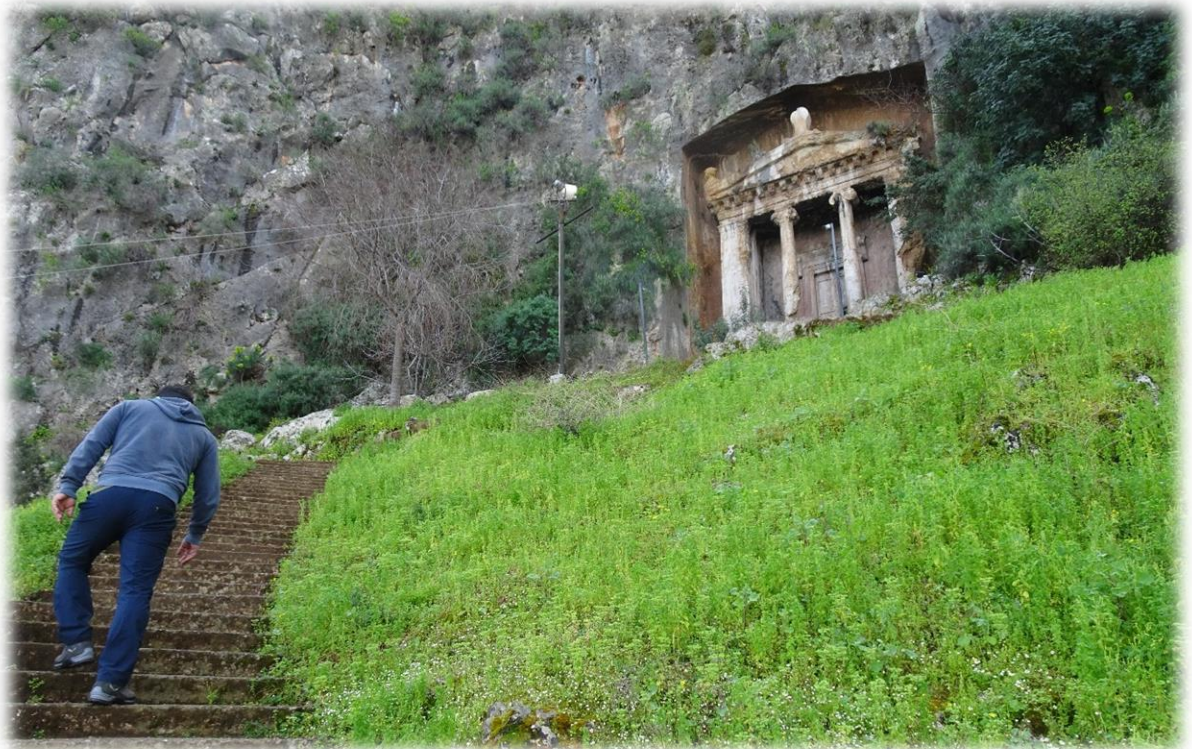

Het graf van Amyntas, ook bekend als het Fethiye-graf, is een oud Grieks uit de rotsen gehouwen graf in het oude Telmessos, in Lycia, momenteel in het district Fethiye in de

provincie Muğla, gelegen in de Egeïsche regio. Het moderne Fethiye bevindt zich op de plaats van de oude Griekse stad Telmessos, met het graf van Amyntas aan de zuidkant van de stad in de berghelling, aan de voet van de berg.

Het indrukwekkend uitzijende graf werd gebouwd in 350 voor Christus en is vernoemd naar de Griekse inscriptie op de zijkant ervan, die luidt "Amyntou tou Ermagiou", wat vertaald naar het Nederlands betekent "Amyntas, zoon van Hermagios. De tombe is gebouwd door de

Lyciërs, de mensen die destijds in dit gebied van Turkije woonden. De Lyciërs waren nooit lid van een specifiek land, maar eerder een hechte confederatie van onafhankelijke stadstaten, waaronder Telmessos.

Fethiye bestaat qua uiterlijk eigenlijk uit twee gedeelten; het oude centrum en de nieuwe wijk Calis. Met name in het oude centrum is het echte Turkse leven goed bewaard gebleven. Je vindt hier leuke kleine straatjes met bazaars, theehuizen en winkeltjes. Ook is er een bazaar waar men allerlei nep-merkartikelen verkoopt. Verder kan je leuk door Umbrella-Street lopen. Boven de straat hangen vele gekleurde paraplu's. Een prachtig gezicht. Ook leuk is de

dagelijkse vismarkt. Verwonder je over de diverse soorten vis en de manier van verkopen. In de restaurantjes rond de markt, kan je de vis vers proeven. Je kan er ook een vis kopen en ter plaatse laten bereiden in een restaurant.

We eten in een typisch Turks restaurantje waar ze het eten klaarmaken onder het toezicht van de toeristen.

De zon geeft warmte genoeg, zodat we buiten kunnen eten.

Vervolgens beginnen we aan onze eerste wandeling. Het is meteen bergop. Al vlug dienen we onze jas uit te doen omdat het te warm is.

Al vlug komen we in de oude stad Kayakov waar de tijd lijkt stil te staan.

In totaal contrast tot elke andere regio is Kayakoy volkomen uniek. De mooie overblijfselen op de heuvel waren eens een vruchtbaar dorp. In 1922 is het dorp door de Grieken verlaten.

De verlaten ruïnes van deze eens bruisende stad liggen tegen het Taurusgebergte. Dicht bij de wereldberoemde stranden en de jachtrijke haven van Olu Deniz. Hoewel de stenen gebouwen

dakloos en verweerd zijn en de smalle straatjes met de jaren versleten zijn, is dit geen oude stad, maar een moderne ruïne die om politieke redenen in de jaren 1920 is verlaten.

Oorspronkelijk was de stad gebouwd rond 1700. De stad, Karmyllassos in het Grieks, was de thuisbasis van maar liefst 20.000 Grieks-orthodoxe inwoners aan het begin van de twintigste eeuw. De gevolgen van de Eerste Wereldoorlog en de ineenstorting van het Ottomaanse rijk

leidden tot de Grieks-Turkse oorlog (1919-1922). Kayaköy werd door de UNESCO geadopteerd als een wereldvriendschap en vredesdorp.

Onze Turkse gids, Torga, geeft ons regelmatig wat uitleg over de geschiedenis van deze stad. Torga is een aangename man die in de streek woont.

Momenteel staan er hier nog ongeveer 2.000 huizen maar oorspronkelijk stonden er hier 15 tot 20.000 woningen.

Boven op de berg worden we beloond met een adembenemend uitzicht over de hoge bergtoppen en de magistrale kustlijn.

We eten op een mooi, fotogeniek plekje.

Het is zonnig weer en er staat niet veel wind.

Na de afdaling komen we aan de Blue Lagoon, de schitterende baai van Oludeniz. Het zeewater heeft turquoise en aquamarijn kleurschakeringen. De baai is een van de meest